

Cambra de Comerç
de Manresa

RECALL DE PREMSA

Del 14 al 20 de novembre del 2017

Elaborat per: **catPress**
serveis de comunicació

La Xina té un pla (o almenys ho sembla)

«I ara mateix estan treballant pel prestigi del Made in Xina 2025. Ara compren cap a 50.000 robots per any i pel 2019 es preveuen adquisicions de 160.000»

La Xina té un pla, i sembla que és convertir-se en una potència global, en paritat amb els Estats Units, i amb capacitat de redissenyar les normes de funcionament global. No que te les donin fetes. És a dir, té el seu propi full de ruta apadrinat per la màxima autoritat que és Xi Jinping, l'actual President de la República Popular de la Xina i president de la Comissió Militar Central, i secretari general del Comitè Central del Partit Comunista Xinès. El títol és llarg, però sembla que mana tant com Mao i Deng, el que va crear l'actual Xina i el que la va obrir.

Volen arribar a una Xina pròspera, forta, democràtica, culturalment avançada, harmoniosa i bella a través de la modernització i sota el lideratge del Partit Comunista Xinès. Tot això amb les seves paraules (s'admeten matisos després de passar per la traducció). Per evitar els riscos que comporta una desigualtat creixent, una corrupció desbordada i una pol·lució mediambiental insuportable (això no ho expliquen però ho donen a entendre). La paraula que fan servir, ben o mal traduïda, és rejueniment.

I què han fet i com ho tenen per arribar aquí? I què fan per arribar-hi? Posant números, el seu objectiu és arribar properament a un PIB per càpita de 12.000 USD, que ve a ser el que tenia Espanya just abans de les Olimpíades de Barcelona a l'any 1990. Estabilitzant el creixement econòmic a xifres del 6 al 7%. Han arribat aquí no fent cas de la saviesa convencional dels organismes occidentals com l'FMI, aplicada a altres països. És a dir, protegint la seva indústria, donant un rol principal a les empreses de propietat mixta com són les municipals i regionals controlades pels poders locals. Aquestes són les que han fet el miracle xinès. Obrint-se quan calia a la inversió de fora però sense perdre ni per un segon la darrera paraula. Això també vol dir haver utilitzat doble sistema de preus, zones especials amb regles diferents... Tot gens ortodox.

I ara mateix estan treballant pel prestigi del Made in Xina 2025. Ara compren cap a 50.000 robots per any i pel 2019 es preveuen adquisicions de 160.000. Més del doble que tota la Unió Europea, 3.800 a l'Estat Espanyol. I juguen fort en el terreny aeroespacial i en la nova mobilitat elèctrica (la pol·lució obliga).

Capítol a part és el món digital. Han construït el seu ecosistema de creixement explosiu i totalment diferenciat del nostre occidental. És el que es diu el món BAT versus el món FANG occidental. Baidu, Alibaba i Tencent contra Facebook, Amazon, Netflix i Google. En profunditat, amplada i creixement, no té res a envejar al món occidental del que nosaltres som plenament vassalls. I en moltes coses han avançat més. En Intel·ligència Artificial no estan en segon pla (una autoritat en el tema és un tal Andrew Ng, Andreu ve perquè es rebategen amb un nom occidental, però el cognom s'ha de reconèixer que és minimalista). És el cap científic de Baidu, el cercador xinès. Amb vincles amb els Estats Units, com tota la producció científica que tenen. I amb grans inversors en R+D com Huawei, ZTE, Baidu i Tencent (nosaltres no tenim empreses en aquest rànquing, la que més s'hi acosta fóra Grifols).

I per arribar on volen arribar es posen assertius. Si els exclouen del difunt TPP (tractat Comercial) ells fan el seu RCEP (Regional Comprehensive Economic Partnership) amb 16 països que inclou Índia, Indonèsia, Austràlia i Nova Zelanda entre d'altres. Un tractat que no vol entrar dins de les fronteres de cada país com sí que fan els tractats comercials actuals occidentals amb els seus tribunals-Panels ad hoc per conflictes entre empreses contra estats. I si les institucions financeres al voltant del Banc Mundial no estan per la feina creen l'AIIB (Banc Asiàtic d'Inversió i

Infraestructures), on els europeus hi juguen encara que des de Amèrica no els acabi d'agradar.

I de pas creen el seu propi Pla Marshall a través de la Iniciativa Nova Ruta de la Seda (OBOR en altres sigles), que vol redibuixar les xarxes d'interconnexió amb els seus mercats a través de nous ports, carreteres i línies de ferrocarril. Per assegurar accés als mercats. Assegurar la rapidesa en l'accés, mentre els vaixells tarden entre 30 i 50 dies en arribar a Europa, les noves rutes d'accés per carretera i ferrocarril seran dissenyades perquè arribin amb tan sols 10 o 12 dies. I de pas, ara sí, incorporen Àfrica a les cadenes globals de valor.

Tenen un pla fonamentat. Ara, els plans són plans...